

Onderwerp
Beslissing op bezwaar

Aan [REDACTED]

VERZONDEN 21 DEC. 2018

Organisatieonderdeel
Korpsleiding
Korpsstaf
Team Juridische Zaken

Behandeld door
[REDACTED]

Functie
Juridisch adviseur

Telefoon
088-1699047

E-mail
Wobcoördinatiedesk.juridische-
zaken.korpsstaf@politie.nl

Ons kenmerk
2017-0017544

Uw kenmerk

In afschrift aan

Datum
20 december 2018

Bijlage(n)
Volgens inhoud besluit

Pagina
1

Geachte [REDACTED],

Met uw brief d.d. 19 april 2017, nader verduidelijkt met uw schrijven d.d. 10 mei 2017, heeft u een verzoek ingediend tot openbaarmaking van informatie inzake de ondersteuning c.q. samenwerking met Simpel Media, meer specifiek ten aanzien van het programma Ontvoerd.

Op 10 augustus 2017 (deelbesluit 1) en 31 augustus 2017 (deelbesluit 2) zijn aan u een tweetal verstrekkingen gedaan, die op 23 november 2017 zijn aangevuld met documenten waarvoor eerst een zienswijze moest worden gevraagd. Op 20 februari 2018 is u een derde verstrekking gedaan.

Op 19 september 2017 heeft u bezwaar ingediend tegen de twee (deel)besluiten. Op 3 april 2018 heeft u uw bezwaargronden aangevuld in verband met de derde verstrekking van 20 februari 2018.

Op 6 maart 2018 heeft de hoorzitting met betrekking tot uw bezwaar plaatsgevonden. Op 13 september 2018 heb ik het advies van de bezwaaradviescommissie (hierna ook: de commissie) ten aanzien van uw bezwaar ontvangen (zie **bijlagen** voor het advies en het verslag van de hoorzitting).

Beslissing

Met deze brief beslis ik op uw bezwaar. Ik verklaar uw bezwaar, conform het advies van de commissie, gegrond. Hieronder treft u de aanvullende motivering van de bestreden deelbesluiten aan als gevolg van het nadere onderzoek. De bestreden deelbesluiten blijven met deze aangevulde motivering in stand.

Hieronder licht ik deze beslissing op bezwaar toe per de door u aangevoerde bezwaargrond.

Motivering van de beslissing

Ontbreken van de motivering en de inventarislijst bij derde deelverstrekking

U maakt bezwaar tegen het feit dat bij de derde deelverstrekking van 20 februari 2018 geen duidelijke motivering van de weigeringsgronden en geen inventarislijst zijn verstrekt.

Onderwerp
Besluit Wob-verzoek

Datum
20 december 2018

Pagina
2 van 8

De commissie stelt zich in haar advies op het standpunt dat het meezenden van een derde deelbesluit, een nadere toelichting op de weigeringsgronden alsmede een inventarislijst bij de derde deelverstrekking ten onrechte achterwege is gebleven.

Op dit punt neem ik het advies van de commissie over. Met deze beslissing op bezwaar wordt dit gebrek als volgt hersteld. De bij deelbesluit 1 en 2 genomen beslissing en de in die deelbesluiten opgenomen motivering is van toepassing op alle verstrekkingen in de primaire fase, en dus ook op de derde deelverstrekking. In de stukken van de derde deelverstrekking is steeds bij de weggelakte passages aangegeven met welke reden de betreffende passages niet openbaar zijn gemaakt. De toelichting op die redenen vindt u terug in deelbesluit 1 en 2. Daar waar in onderhavig schrijven de motivering van deelbesluit 1 en 2 wordt aangevuld, geldt deze motivering ook voor de derde deelverstrekking.

De inventarislijst bij de derde deelverstrekking van 20 februari 2018 treft u hierbij aan (zie **bijlage**). Daarop staan ook de documenten genoemd die in het geheel niet openbaar zijn gemaakt.

Weigering openbaarmaking van data op de documenten

U stelt dat een datavermelding een objectief gegeven is en dat er dus geen grond is deze gegevens te weigeren. De commissie is van mening dat de weigering tot openbaarmaking van de data op documenten nadere motivering behoeft. Zoals reeds ter zitting toegelicht bestaat er een direct verband tussen de op een dossier betrekking hebbende e-mailcorrespondentie en het moment waarop een aflevering van het programma Ontvoerd is uitgezonden. Openbaarmaking van de data maakt dat de e-mails herleidbaar zijn tot de personen op wie de aflevering betrekking heeft en maakt daardoor direct inbreuk op de persoonlijke levenssfeer van de betreffende personen. Ik acht het daarom van belang en gerechtvaardigd dat deze informatie niet openbaar gemaakt wordt op grond van art. 10 lid 2 sub e Wob.

Onvoldoende kenbaarheid van de motivering van geweigerde passages (onvoldoende specificatie en de combinatie van weigeringsgronden)

U stelt dat niet duidelijk is in de documenten welke weigeringsgrond om welke reden van toepassing is.

De commissie heeft geadviseerd dit onderdeel van de bezwaarschriften ongegrond te verklaren.

Ik neem het advies van de commissie op dit punt over.

De toepassing van art. 7 jo. art 16 t/m 24 Wpg

U maakt bezwaar tegen toepassing van artikel 7 jo. artikel 16 tot en met 24 van de Wet politiegegevens (Wpg), omdat die artikelen niet van toepassing zouden zijn op (onder meer) (ambtenaren van) ministeries, ambassadeurs en consulaire medewerkers en op informatie die met het programma Ontvoerd is gedeeld.

De commissie geeft in het advies aan dat de motivering van het beroep op genoemde artikelen niet helder is.

Ik licht het beroep op genoemde artikelen van de Wpg derhalve nader toe. De gegevens die niet openbaar zijn gemaakt in verband met de Wpg, betreffen politiegegevens. Op politiegegevens is niet de Wob, maar de bijzondere openbaarmakingsregeling van de Wpg van toepassing. Aan een beoordeling op grond van de Wob kom ik ten aanzien van deze politiegegevens dan ook niet toe.

Onderwerp
Besluit Wob-verzoek

Datum
20 december 2018

Pagina
3 van 8

Het bijzondere openbaarmakingsregime van de Wpg houdt in dat in art. 7 van de Wpg een geheimhoudingsplicht ten aanzien van politiegegevens is neergelegd. De uitzonderingen op deze geheimhoudingsplicht zijn neergelegd in art. 16 t/m 24 van de Wpg. Deze uitzonderingen zijn in dit geval niet aan de orde. De politie blijft in uw geval dan ook gehouden aan de geheimhoudingsplicht van de Wpg. Ook als gevolg daarvan kunnen de door u gevraagde politiegegevens niet aan u worden verstrekt.

In aanvulling daarop wijs ik erop dat voor zover er politiegegevens zijn gedeeld met Simpel Media, dit niet betekent dat deze gegevens daarmee ook voor openbaarmaking op grond van de Wob in aanmerking komen.

De toepassing van de weigeringsgrond persoonlijke levenssfeer in artikel 10, tweede lid, sub e van de Wob

U bent van mening dat de weigeringsgrond art. 10, tweede lid, aanhef en onder e Wob te ruim wordt toegepast, onder meer omdat uit een aantal documenten blijkt dat deze informatie wel met Simpel Media is gedeeld. Tevens stelt u dat niet duidelijk is waarom niet is volstaan met anonimisering.

De commissie geeft in haar advies aan dat u voorbij gaat aan het feit dat openbaarmaking op grond van de Wob (wat leidt tot openbaarheid voor een ieder) moet worden onderscheiden van verstrekking aan een specifiek mediabedrijf in het kader van de effectieve uitvoering van een concrete politietaak. Voorts adviseert de commissie dat het anonimiseren van de documenten niet zou kunnen volstaan om herleidbaarheid tot betrokken personen te voorkomen.

Ik neem het bovenstaande advies van de commissie over.

Voorts heeft u specifiek bezwaar gemaakt tegen de weigering om functies van ambtenaren en locaties van hun organisatieonderdelen openbaar te maken.

De commissie is van oordeel dat deze weigeringen in het licht van het aspect herleidbaarheid aanvullende motivering behoeven.

Hierbij treft u deze aanvullende motivering aan. De e-mails hebben betrekking op diverse individuele dossiers. Bij deze dossiers zijn ambtenaren betrokken die werkzaam zijn in hetzij de regio waar de betrokkenen vandaan komen, hetzij het land waar het kind naar toe genomen is. Aangezien het programma slechts een beperkt aantal afleveringen kent en in het programma de herkomst, en met name ook het land waar het kind zich bevindt aan de orde komen, zou door het vrijgeven van de locaties waar de betrokken ambtenaren werkzaam zijn herleidbaar zijn op welke afdeling en daarmee op welke personen de informatie betrekking heeft.

Daar waar de openbaarmaking van functienamen van ambtenaren geweigerd is, betreffen dit solofuncties op de locaties. Dat betekent dat de betreffende functie maar door een ambtenaar wordt vervuld en openbaarmaking van de functienaam daarmee een-op-een herleidbaar is tot de betreffende ambtenaar. Het openbaar maken van de functienaam zou de e-mail daarmee dan ook direct herleidbaar maken tot een specifieke, individuele ambtenaar.

Voor wat betreft het openbaar maken van de identiteit van bekende personen, de zogenaamde 'public figures', sluit ik me aan bij de overwegingen van de commissie ten aanzien van de grondrechtenjurisprudentie van het EHRM, waarin onderscheid wordt gemaakt tussen de publieke sfeer van optreden en de privésfeer.

Onderwerp
Besluit Wob-verzoek

Datum
20 december 2018

Pagina
4 van 8

Voor wat betreft het openbaar maken van personen die niet wegens hun functie in de openbaarheid treden (simpel gezegd: niet-bekende personen) wijst de commissie op een uitspraak van de ABRvS van 31 januari 2018 (ECLI:NL:RVS:2018:321), waaruit volgt dat het belang van eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer zich verzet tegen het openbaar maken van namen van medewerkers die niet wegens hun functie in de openbaarheid treden, tenzij de indiener van het desbetreffende Wobverzoek aannemelijk heeft gemaakt dat het belang van de openbaarheid in een concreet geval zwaarder weegt. Volgens de commissie moet de korpschef als gevolg van deze uitspraak bij u navragen welk specifiek belang met openbaarmaking van (categorieën van) persoonsnamen is gediend.

Op dit punt neem ik het advies van de commissie niet over. Anders dan de commissie veronderstelt, volgt uit bovenstaande uitspraak van de ABRvS dat het *aan de verzoeker* is om aannemelijk te maken dat – ondanks het uitgangspunt dat namen van niet-bekende medewerkers niet voor openbaarmaking in aanmerking komen – sprake is van een specifiek belang bij openbaarmaking van de namen, dat dusdanig is dat het belang van openbaarheid toch zwaarder moet wegen. Daarvoor hoeft een bestuursorgaan niet zelf navraag te doen bij een verzoeker. U hebt niet aannemelijk gemaakt dat sprake is van een uitzonderingssituatie waarin namen van niet-publieke functionarissen toch openbaar moeten worden gemaakt.

Gebruik van de weigeringsgronden in artikel 10, tweede lid, aanhef en sub e en g Wob

U heeft bezwaar tegen het combineren van de weigeringsgrond voor de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer (artikel 10, tweede lid, aanhef en sub e, Wob) en voor het voorkomen van onevenredige bevoordeling of benadeling (artikel 10, tweede lid, aanhef en sub g, Wob).

De commissie geeft over dit punt aan dat het gebruikelijk is een primaire uitzonderingsgrond en een subsidiaire uitzonderingsgrond te hanteren, in het bijzonder de combinatie van art. 10, tweede lid, aanhef en sub e, Wob en artikel 10, tweede lid, aanhef en sub g, Wob.

Ik handhaaf onder verwijzing naar het advies van de commissie dan ook de huidige toepassing van de combinatie van deze twee gronden voor de weigering bepaalde informatie openbaar te maken.

Toepassing van de weigeringsgrond in art. 10 lid 2, aanhef en sub g Wob

U stelt dat de weigeringsgrond van art. 10, tweede lid, aanhef en onder g, Wob onterecht is toegepast op de op deze grond geweigerde informatie. Tevens is volgens u onvoldoende duidelijk of en waarom er sprake zou zijn van onevenredige benadeling van de betrokkenen in geval van openbaarmaking van de informatie.

De commissie is van oordeel dat de huidige motivering onvoldoende duidelijk is en dat deze motivering nader toegespitst dient te worden op de concrete informatie in dit dossier.

De weigeringsgrond van art. 10 lid 2 sub g Wob komt als zelfstandige grond niet voor in het u verstrekte dossier. De weigeringsgrond komt voor in combinatie met art. 10 lid 2 sub e Wob en met art. 11 Wob als subsidiaire grond om de betreffende informatie niet openbaar te maken. De grond is toegepast als ik van mening ben dat openbaarmaking van de betreffende informatie het goed functioneren van de politie in gevaar brengt en de e-grond en artikel 11 Wob de afwijzing om passages openbaar te maken niet zelfstandig kan dragen. Ik licht dat hieronder nader toe.

Onderwerp
Besluit Wob-verzoek

Datum
20 december 2018

Pagina
5 van 8

De aan u verstrekte documenten betreffen merendeels e-mails die zijn gewisseld tussen collega's binnen de politieorganisatie, met medewerkers van andere overheidsorganisaties en in contacten met partijen waarmee wordt samengewerkt door de politie. Medewerkers worden voorzichtiger en zullen minder vrijuit hun bevindingen delen als zij ervan uit moeten gaan dat deze openbaar kunnen worden gemaakt. De aard van de documenten/e-mails maakt dat het van belang is om behoedzaam om te gaan met openbaarmaking van de betreffende stukken, juist omdat deze vorm van correspondentie geschikt is voor en gebruikt wordt om meningen te vormen en die te toetsen bij anderen. Het betreffen geen beleidsstukken of documenten waaraan een lang besluitvormingstraject vooraf is gegaan. Dit maakt dat de opstellers van de documenten en de documenten zelf mijns inziens meer bescherming zouden moeten genieten om te voorkomen dat bij deze korte gedachtewisselingen in de toekomst minder vrijheid wordt ervaren. Het werk van de politie zou dan zowel vertraging kunnen oplopen als kwalitatief te lijden kunnen hebben als gevolg van openbaarmaking van de gevraagde documenten. Ik acht dan ook aannemelijk dat een minder vrijelijke gedachtewisseling ten koste zal gaan van het goed functioneren van de politie en acht dat risico van dusdanige aard dat het belang van het voorkomen van dit onevenredige nadeel prevaleert boven het belang bij openbaarmaking.

Bezwaar tegen toepassing van de weigeringsgrond in artikel 11 Wob

U stelt dat de weigeringsgrond van artikel 11 Wob onterecht is toegepast. U geeft aan dat ten aanzien van de stukken niet duidelijk is dat het om stukken voor intern beraad gaat, dat nergens uit blijkt dat het om persoonlijke beleidsopvattingen gaat en dat feiten en persoonlijke beleidsopvattingen ten onrechte niet zijn gescheiden. Ook maakt u bezwaar tegen de weigering om informatie te verstrekken over de persoonlijke beleidsopvattingen in niet tot personen herleidbare vorm (artikel 11, tweede lid, Wob). Tot slot stelt u dat de weigeringsgrond van artikel 11 Wob te ruim wordt toegepast.

De commissie heeft geadviseerd het bezwaar gegrond te verklaren ten aanzien van documenten die betrekking hebben op beraad met externe derden die een eigen belang hebben gehad bij dat beraad, omdat in die gevallen het interne karakter van dat beraad (in de zin van artikel 11 Wob) is komen te vervallen.

Ik neem het advies van de commissie op dit punt over. In die gevallen dat de documenten zien op beraad met externe derden, die een eigen belang hebben bij dat beraad, is artikel 11 Wob niet van toepassing. In die gevallen is wel artikel 10 tweede lid, aanhef onder g, Wob van toepassing op de niet openbaar gemaakte passages. Openbaarmaking van de betreffende informatie over dat beraad zou het goed functioneren van de politieorganisatie schaden. Ik heb dat hierboven nader toegelicht, onder het kopje: "Toepassing van de weigeringsgrond in art. 10 lid 2, aanhef en sub g Wob".

Voor het overige kunnen de bezwaren ten aanzien van artikel 11 Wob niet slagen. Artikel 11 Wob is in het geval van intern beraad (zonder externe derden) alleen toegepast als daadwerkelijk sprake is van documenten bestemd voor intern beraad en daaruit is alleen de informatie gelakt die persoonlijke beleidsopvattingen bevat (dan wel onlosmakelijk daarmee verweven is). Voor toepassing van artikel 11, tweede lid, Wob bestaat geen aanleiding, nu aan het belang om in vrijheid gedachten te vormen over een precair onderwerp zoals in dit geval aan de orde is een groot gewicht moet worden toegekend.

Onderwerp
Besluit Wob-verzoek

Datum
20 december 2018

Pagina
6 van 8

De (on)volledigheid van de inventarisatie van documenten

U stelt dat er nog veel documenten niet openbaar zijn gemaakt die wel aanwezig zijn bij de politie en die onder de reikwijdte van uw Wob-verzoek vallen. U noemt daarbij in uw laatste bezwaarschrift van 3 april 2018 een 16-tal soorten documenten die nog zouden ontbreken in de besluitvorming, merendeels bestaande uit correspondentie tussen de politie en externe partijen.

De commissie concludeert dat het thans voorliggende dossier aanwijzingen van ontbrekende stukken bevat (attachments en verwijzingen) en acht het voorts onaannemelijk dat in dit belangrijke dossier niet meer documenten dan de voorliggende e-mailwisselingen aanwezig zouden zijn.

Aan u zijn in deelbesluit 1 (incl. aanvulling) en 2 de algemene stukken verstrekt alsmede de stukken die betrekking hebben op een tweetal specifieke casussen. Alle stukken die daarop zien zijn aan u verstrekt. Deelverstrekking 3 ziet op een aantal verschillende casussen. Daarnaast zijn er nog meer casussen waarover e-mailverkeer bestaat. Op zitting heeft u aangegeven dat de reden van uw verzoek is het verkrijgen van inzicht in het mediabeleid van de politie, toegespitst op het betrekken van burgers bij zaken van internationale kindervervoering (zie daarover ook p. 6, onderaan van het advies van de commissie). De bij de bestreden (deel)besluiten verstrekte informatie bevat de informatie waarmee inzicht kan worden verkregen in dat mediabeleid. De nadere bij de politie aanwezige informatie, die ziet op (nog meer) casussen van internationale kindervervoering, biedt geen nader inzicht in dat mediabeleid.

Deze informatie valt dan ook niet onder de reikwijdte van uw verzoek.

De overige door u in uw bezwaar genoemde documenten berusten, voor zover deze relevant zijn voor uw verzoek, niet (meer) onder mij. De politie houdt geen archief bij van al het e-mailverkeer van haar medewerkers en is voor het terughalen van e-mailverkeer dus afhankelijk van de archivering van hun e-mails door individuele medewerkers. Niet elke medewerker bewaart zijn e-mails voor langere tijd, zeker niet omdat er rekening gehouden moet worden met regelgeving omtrent privacy en archivering en er bovendien beperkingen zijn gesteld aan de opslagruimte van de e-mailbox.

In aanvulling op het bovenstaande heeft de commissie in het advies nog opgemerkt dat zij er niet van overtuigd is dat in deze zaak in voldoende mate is voldaan aan de onderzoeksverplichting.

Er is wel degelijk aan de onderzoeksverplichting voldaan. In dat kader is relevant dat de samenwerking met Simpel Media geen onderdeel uitmaakt van een groter geheel of valt onder de toepassing van een formele beleidslijn. Bij alle vanuit de politie bij het begin van de samenwerking met Simpel Media betrokken medewerkers is navraag gedaan naar beschikbare documenten. Allen gaven aan dat er geen samenwerkingsconstructie met Simpel Media (of iets dergelijks) is (geweest). De politie zou aanvankelijk ook niet meer dan een beperkte adviserende rol hebben gehad. De e-mail waarin deze rol is afgestemd, maakt deel uit van het aan u geleverde dossier. Meer documenten waarin 'samenwerkingsafspraken' zijn vastgelegd, berusten niet onder de korpschef vanwege het ontbreken van dergelijke afspraken. Wel is het zo dat de adviserende rol van de politie in de praktijk in de loop van de tijd is veranderd en dat uiteindelijk wellicht wel gesproken kan worden van een samenwerking. Dat heeft alles te maken met de betrokkenheid van de politiecollega's op het dossier vermiste personen en hun wens alles correct te laten verlopen.

Ten overvloede merk ik op dat inmiddels in juni 2018 binnen de politie bekend gemaakt is dat niet samengewerkt kan worden met programma's zoals Opgelicht en Ontvoerd zonder overleg met de directie communicatie. Die directie zal dan expliciet aandacht besteden aan de juiste naleving van de geldende regelgeving, zoals de WPG. U beschikt al over dat interne bericht.

Rechtsmiddelenclausule

Belanghebbenden kunnen binnen zes weken na dagtekening van dit besluit beroep instellen bij de rechtbank binnen het rechtsgebied waarvan de indiener van het beroepschrift zijn woonplaats in Nederland heeft. Indien de indiener van het beroep geen woonplaats in Nederland heeft, is de rechtbank binnen het rechtsgebied waarvan het bestuursorgaan zijn zetel heeft bevoegd. Het beroepschrift moet op grond van artikel 6:5 van de Awb zijn ondertekend en bevat ten minste de naam en adres van de indiener, de dagtekening, de omschrijving van het besluit waartegen het beroep is gericht, zo mogelijk een afschrift van dit besluit, en de gronden waarop het beroepschrift rust. Van de indiener van het beroepschrift wordt griffierecht geheven door de griffier van de rechtbank. Nadere informatie over de hoogte van het griffierecht en de wijze van betalen wordt door de griffie van de rechtbank verstrekt. U kunt ook digitaal beroep instellen bij de rechtbank via <http://loket.rechtspraak.nl/bestuursrecht>. Daarvoor moet u wel beschikken over een elektronische handtekening (DigiD). Kijk op de genoemde site voor de precieze voorwaarden.

Ik vertrouw erop u hiermede voldoende te hebben geïnformeerd.

